

Floare de Paști

Mel.: Carl Nielsen 1910
Den Danske Salme Bog 236

Tu - ce crești Floa - re de Paști Pe mor - min - te - le de ti - nă

N-ai par - fum, nu stră - lu - cești, Nu ești tu un dar de mi - lă.

Ci - ne oa - re crezi ar vrea, Ca în i - nimi să te ia

Des-pre ti-ne foș ne tul blând, 'N-al Da-ne - mar-cei co-dru sfânt.

2. Nici al verii aer bun, n-o să guste-a ta mireasmă
Nu ești ca un trandafir, n-ai petale ca de crin.
Doar furtuna iernii știa, când ai răsărit prin ea.
Doar iubirea cei ce cunosc, vor înțelege al tău rost.

3. Este-așa, floare de Paști? Spui ceva despre credință?
Spui ceva când tu renaști? Pot cei morți să-și vină-n ființă?
A înviat precum e scris? Iar-au auzit ce-a zis?
A înviat al nostru Domn, ridicându-l și pe om?

4. Mai pot morții a-nvia? Altfel totul e zadarnic.
Altfel tot va dispărea, ne vom ofili amarnic.
Toți cei dragi ne vor uita, de-nvierea n-om gusta.
Trămbițele Domnului vieții, Ne vor trezi din somnul morții?

5. Am gustat, floare de Paști, Din potirul de petale,
Și ca prin minune, vezi, mă înalț și înviez.
Știu c-al Învierii cânt, din potir a izvorât.
Îi zăresc în zori de Paște pe toți cei răpiți de moarte.

6. Ce spui tu e-adevărat: Domnul nostru a-nviat!
Patimile Vinerii sunt Hrana Duminicii.
Împotriva Celui Sfânt, cine va-ndrăzni cuvânt,
Căci a Lui Suflare sfântă, ne-nviază și ne-adună

1 Cor 15, 12-20
N.F.S. Grundtvig 1817,
modificat 1935

Traducere în limba română
Alexandru-Marius Crișan 2023